

بررسی فراوانی نوزادان با مایع آمنیوتیک آغشته به مکونیوم و سندرم آسپیراسیون مکونیوم و عوامل مرتبط با آن در متولدین بیمارستان الغدیر تهران

دکتر محسن ناصری^۱، دکتر فرزانه جهانگیرزاده^۲، دکتر کامبیز ستوده^۳

دکتر میترا آذرشاهین^۴، دکتر پیمان سلامتی^۵

خلاصه

مقدمه: این مطالعه جهت بررسی فراوانی نوزادان متولد شده با مایع آمنیوتیک آغشته به مکونیوم و موارد سندرم آسپیراسیون مکونیوم در این گروه از نوزادان و عوامل مرتبط با آن انجام گرفت.

روش‌ها: مطالعه به صورت مقطعی در دوره‌ی زمانی دو ساله (۱۳۸۴ و ۱۳۸۵) بر روی تمامی نوزادان متولد شده در بیمارستان خیریه‌ی الغدیر تهران انجام شد. نوزادانی متولد شده با مایع آمنیوتیک آغشته به مکونیوم و همچنین نوزادان گرفتار سندرم آسپیراسیون مکونیوم تحت بررسی‌های بیشتری قرار گرفتند.

یافته‌ها: طی دو سال، ۶۳۵۵ نوزاد زنده متولد شدند که از این تعداد ۲۱۹ نوزاد (۴/۳ درصد) مایع آمنیوتیک آغشته به مکونیوم داشتند که ۱۲ نفر از آنان (۴/۵ درصد از کل متولدین) مایع آمنیوتیک آغشته به مکونیوم (گرفتار سندرم آسپیراسیون مکونیوم) شدند. سندرم آسپیراسیون مکونیوم ارتباط معنی‌داری با آپگار زمان تولد و همچنین غلیظ بودن مکونیوم مایع آمنیوتیک داشت. هفت مورد (۳/۵۸ درصد) آسپیراسیون مکونیوم با آپگار پایین (کمتر از ۸ هنگام تولد = ۰/۰۰۱) و ۱۰ مورد (۳/۸۳ درصد) مکونیوم غلیظ داشتند (P < ۰/۰۱). بروز این سندرم با زایمان طبیعی، وزن هنگام تولد بالای ۳۵۰۰ گرم و سن حاملگی بالای ۴۰ هفته ارتباط معنی‌داری نداشت (در همه‌ی موارد P > ۰/۰۵).

نتیجه‌گیری: بین بروز سندرم آسپیراسیون مکونیوم با آپگار پایین هنگام تولد و همچنین غلظت مکونیوم مایع آمنیوتیک رابطه‌ی معنی‌داری وجود دارد. **وازگان کلیدی:** آپگار پایین، سندرم آسپیراسیون مکونیوم، مایع آمنیوتیک آغشته به مکونیوم، مکونیوم غلیظ.

دست دادن مکونیوم می‌دانند. سندرم آسپیراسیون مکونیوم عبارت از بروز دیسترنس تنفسی، مشکلات بالینی و اختلالات آزمایشگاهی در نوزادی است که با مایع آمنیوتیک آغشته به مکونیوم متولد شده، توضیح دیگری برای توجیه آن علائم وجود نداشته باشد (۱). وجود مایع آمنیوتیک آغشته به مکونیوم خطر بروز دیسترنس تنفسی، عوارض هیپوکسی و مرگ و میر در نوزادان را افزایش می‌دهد. در این زمینه در جهان مطالعات فراوانی صورت گرفته است که نشان از شیوع بالای آن و همچنین گرفتاری‌های زیاد برای

مقدمه

مکونیوم، ماده‌ی غلیظ سبز- سیاه بی‌بویی است که در حدود ماه سوم بارداری در روده‌ی جنین یافت می‌شود. مکونیوم لغتی لاتین به معنی ماده‌ی شبیه مخدمر (Opium like substance) است. در طب قدیم یونان چنین تصور می‌شد که آرامش جنین به خاطر وجود این ماده در داخل بدن اوست و از دست دادن آن منجر به ناآرامی و بروز مشکلات جنینی می‌شود؛ درست بر خلاف برداشت‌های علم امروز که بروز مشکلاتی چون دیسترنس و هیپوکسی را منجر به از

^۱ استادیار کودکان، گروه کودکان، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی تهران، تهران، ایران.

^۲ متخصص کودکان، بیمارستان کودکان بهرامی، دانشگاه علوم پزشکی تهران، تهران، ایران.

^۳ رزیدنت پاتولوژی، گروه پاتولوژی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی ایران، تهران، ایران.

^۴ استادیار بیهوشی، گروه بیهوشی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی ایران، تهران، ایران.

^۵ دانشیار پزشکی اجتماعی، مرکز تحقیقات تروما و جراحی سینا، دانشگاه علوم پزشکی تهران، تهران، ایران.

نویسنده‌ی مسؤول: دکتر پیمان سلامتی، دانشیار پزشکی اجتماعی، مرکز تحقیقات تروما و جراحی سینا، دانشگاه علوم پزشکی تهران، تهران، ایران.

دو ساله (۱۳۸۴ و ۱۳۸۵) بود که به صورت سرشماری انتخاب شدند. جمع آوری داده‌ها به وسیله‌ی پرسشنامه طراحی شده، صورت گرفت. اندازه‌گیری‌ها و ارزیاب، توسط پرستنل تخصصی تعلیم یافته جهت این مطالعه انجام شد.

تعاریف به کار گرفته شده در این مطالعه از این قرار بود:

مایع آمنیوتیک بدون مکونیوم: مایع کاملاً شفاف
مکونیوم رقیق: مایع آمنیوتیک سبز رنگ
مکونیوم غلیظ: مایع آمنیوتیک همراه با تکه‌های جامد مکونیوم یا چسبیده به بدن نوزاد
مکونیوم متوسط: مایع آمنیوتیک غلیظتر از مکونیوم رقیق و بدون تکه‌های جامد
سن داخل رحمی: بر اساس اولین روز آخرین قاعده‌گی، سونوگرافی داخل رحم و ارزیابی بالینی توسط متخصص نوزادان بر اساس جدول بالارد تعیین شد.

آپگار بدو تولد: آپگار دقیقه اول که به هنگام تولد در اتاق زایمان تعیین شد و آپگار کمتر از ۸ در این مطالعه آپگار پایین تلقی گردید.

برای تعیین رابطه‌ی عوامل خطر با بروز MAS از آزمون χ^2 استفاده شد؛ $P < 0.05$ معنی‌دار تلقی گردید و توان آزمون ۸۰ درصد در نظر گرفته شد. برای آنالیز آماری از نرم‌افزار SPSS نسخه‌ی ۱۴ (version 14, SPSS Inc., Chicago, IL) استفاده شد.

یافته‌ها

در طی زمان تعیین شده، تعداد کل زایمان‌های با تولد زنده ۶۳۵۵ مورد بود که از بین آن‌ها در ۲۱۹ مورد (۴/۳ درصد) مایع آمنیوتیک آغشته به مکونیوم وجود

نوزادان مبتلا دارد (۲-۳). در یک بررسی بر روی ۱۷۵۰۰ نوزاد زنده متولد شده، ۵/۱۲ درصد مایع Meconium آغشته به مکونیوم (MSAF) یا Stained Amniotic Fluid (Dashed Amniotic Fluid) داشته‌اند؛ حدود ۲۰ تا ۳۰ درصد از این نوزادان، هنگام تولد آپگار پایین داشته و ۳ درصد گرفتار سندرم آسپیراسیون مکونیوم (MAS) یا (Meconium Aspiration Syndrome) با مرگ و میر ۴ درصد شده‌اند (۴).

در بررسی Fleischer و همکاران، از ۱۱۵۰۰ نوزاد ترم، مشکلات تنفسی در نوزادانی که مایع آمنیوتیک آغشته به مکونیوم داشته‌اند، ۱۰۰ برابر نوزادان با مایع آمنیوتیک شفاف بوده است. در این بررسی، ۴۵ نوزاد سندرم آسپیراسیون مکونیوم داشتند که ۱۷ نفر از آنها دچار تشنج شده یا فوت نمودند (۵).

شیوع بالای آغشته بودن مایع آمنیوتیک به مکونیوم و بالا بودن مرگ و میر در نوزادانی که گرفتار سندرم آسپیراسیون مکونیوم شده‌اند، هزینه‌های بالای درمان و بالا بودن اشغال تخت‌های بخش‌های مراقبت‌های ویژه‌ی نوزادان توسط این گروه، انجام مطالعه‌ی گستردگی را در این زمینه طلب می‌نمود. بیمارستان خیریه‌ی الغدیر در شرق تهران با پوشش طبقات مختلف اجتماعی این شهر، حجم بالای زایمان سالانه و همچنین وجود بخش مراقبت‌های ویژه‌ی نوزادان قدیمی در این مرکز، که امکان پی‌گیری نوزادان گرفتار را از زمان تولد تا درمان، بدون نیاز به انتقال را فراهم می‌نمود، مکان مناسبی برای انجام این مطالعه بود.

روش‌ها

این مطالعه به صورت مقطعی در بیمارستان خیریه‌ی الغدیر در شرق تهران صورت گرفت و جمعیت مورد مطالعه تمامی نوزادان زنده متولد شده طی یک دوره‌ی

مکونیوم رابطه‌ی معنی‌داری وجود نداشت ($P = 0.129$).

از ۱۳۲ نوزاد با وزن تولد زیر ۳۵۰۰ گرم و از ۸۷ نوزاد با وزن تولد بالای ۳۵۰۰ گرم، به ترتیب ۵ و ۷ مورد دچار سندرم آسپیراسیون مکونیوم شدند. بین بروز این سندرم و وزن تولد رابطه معنی‌داری وجود نداشت ($P = 0.227$). از بین ۲۱۹ مورد مایع آمنیوتیک آغشته به مکونیوم، ۳۸ مورد آپگار پایین (کمتر از ۸) و ۱۸۱ مورد آپگار بالای ۸ داشتند. از بین موارد سندرم مکونیوم آسپیراسیون، ۷ مورد آپگار پایین داشتند. بین آپگار پایین (زیر ۸) بدو تولد و سندرم آسپیراسیون مکونیوم رابطه وجود داشت ($P = 0.001$). از نوزادان با مایع آمنیوتیک آغشته به مکونیوم، ۱۰۹ مورد (۵۰٪ درصد) دارای مکونیوم غلیظ بودند و از ۱۲ مورد سندرم آسپیراسیون مکونیوم ۱۰ مورد (۸۳٪ درصد) مکونیوم غلیظ داشتند. بین سندرم آسپیراسیون مکونیوم و مکونیوم غلیظ رابطه‌ی معنی‌داری یافت شد ($P = 0.017$). خلاصه‌ی یافته‌های مطالعه در جدول ۱ آورده شده است.

داشت. از بین کل موارد مایع آمنیوتیک آغشته به مکونیوم، ۱۲ مورد سندرم مکونیوم آسپیراسیون مشاهده شد. از بین کل ۲۱۹ مورد مایع آمنیوتیک آغشته به مکونیوم، ۵ مورد (۲/۳ درصد) نارس (زیر ۳۷ هفته) و ۳۱ مورد (۱۴/۲ درصد) بالای ۴۰ هفته بودند و ۱۱ مورد تأخیر رشد داخل رحمی داشتند. از بین ۱۲ مورد سندرم آسپیراسیون مکونیوم، ۲ مورد (۱۵٪ درصد) بالای ۴۰ هفته و بقیه (۸۳٪ درصد) ترم و نارس بودند. بین بروز سندرم آسپیراسیون مکونیوم و سن حاملگی بالای ۴۰ هفته رابطه‌ی معنی‌داری وجود نداشت ($P = 0.68$).

از ۲۱۹ نوزاد با مایع آمنیوتیک آغشته به مکونیوم، ۹۰ مورد با زایمان طبیعی متولد شده بودند که ۳۳ مورد آن همراه با مشکلات زایمانی نظیر زایمان طول کشیده، دکولمان جفت، زایمان با وکیوم و افت ضربان قلب جنین بود. ۳۳ مورد زایمان به روش سزارین الکتیو انجام شده بود. از میان موارد سندرم آسپیراسیون مکونیوم، ۲ مورد با زایمان طبیعی، ۹ مورد با سزارین اورژانس و ۱ مورد با سزارین انتخابی متولد شده بودند. بین نوع زایمان و بروز سندرم آسپیراسیون

جدول ۱. توزیع فراوانی عوامل احتمالی مرتبط در نوزادان دارای مایع آمنیوتیک آغشته به مکونیوم

P value	بدون سندرم آسپیراسیون مکونیوم	با سندرم آسپیراسیون	
۰/۰۱۷	۹۹	۱۰	مکونیوم غلیظ
	۱۰۸	۲	مکونیوم غیر غلیظ
۰/۰۰۱	۳۱	۷	آپگار پایین بدو تولد (کمتر از ۸)
	۱۷۶	۵	آپگار ۸-۱۰
۰/۱۲۹	۸۸	۲	زایمان طبیعی
	۱۱۹	۱۰	زایمان غیر واژینال
۰/۶۸	۲۹	۲	سن جنینی بالای ۴۰ هفته
	۱۷۸	۱۰	سن جنینی کمتر از ۴۰ هفته
۰/۲۲۷	۸۰	۷	وزن تولد بالای ۳۵۰۰ گرم
	۱۲۷	۵	وزن تولد کمتر از ۳۵۰۰ گرم

آغشته به مکونیوم ۳/۴ درصد بود که با توجه به نتایج سایر مطالعات، که فراوانی این حالت را ۶ الی ۲۵ درصد گزارش نموده‌اند (۶)، فراوانی مایع آمنیوتیک آغشته به مکونیوم در این مطالعه کمتر می‌باشد که شاید یکی از علل مهم آن جلوگیری از زایمان‌های بالای ۴۲ هفته در این مرکز زایمانی و بالا بودن میزان سزارین در ایران باشد. در این مرکز قبل از رسیدن به هفته ۴۲، به طریق تحریک زایمان طبیعی یا زایمان سزارین به حاملگی‌ها خاتمه داده می‌شود و پاسخ دقیقت‌تر به این اختلاف نیاز به مطالعات تکمیلی دیگر دارد.

در مطالعه‌ی دیگری نیز کاهش بروز مایع آمنیوتیک آغشته به مکونیوم از سال ۱۹۹۰ تا ۱۹۹۷ از ۵/۸ درصد به ۱/۶ درصد گزارش شده که علت آن کاهش ۳۳ درصدی زایمان‌های بالای ۴۱ هفته بوده است (۷). فراوانی سندروم آسپیراسیون مکونیوم در این مطالعه در حدود ۵ درصد کل موارد مایع آمنیوتیک آغشته به مکونیوم بود که با نتایج سایر مطالعات هم‌خوانی دارد؛ در مطالعات دیگر فراوانی سندروم آسپیراسیون مکونیوم ۲ تا ۳۶ درصد گزارش شده است (۸). در این تحقیق بین بروز سندروم آسپیراسیون مکونیوم و وجود مکونیوم غلیظ و همچنین آپگار پایین بدو تولد رابطه‌ی معنی‌داری وجود داشت. بنابراین پایش دقیق این نوزادان، به خصوص در صورت وجود مکونیوم غلیظ و آپگار پایین بدو تولد، ضروری می‌باشد.

در این مطالعه، ۳ درصد نوزادان با آپگار مناسب بدو تولد، که ساکشن لارنگوسکپی نشده بودند، به طرف سندروم آسپیراسیون مکونیوم رفتند. این یافته با نتایج سایر مطالعات هم‌خوانی دارد؛ به طوری که در سایر مطالعات با توجه به عوارض ساکشن لارنگوسکپی (لارنگوساپاسم، برادی‌کاردی، آپنه و ...) انجام ساکشن

در این مطالعه در تمام نوزادان با مایع آمنیوتیک آغشته به مکونیوم و آپگار پایین بدو تولد (۳۹ مورد) ساکشن اندوتراکتال بدو تولد انجام شد. از بین نوزادان با سندروم مکونیوم آسپیراسیون، ۷ مورد (۱۸ درصد) آپگار پایین داشتند که در آن‌ها هم ساکشن اندوتراکتال بدو تولد انجام شد؛ از ۱۸۱ مورد با آپگار مناسب که بدو تولد برای آن‌ها ساکشن لارنگوسکپی انجام نشد نیز ۵ مورد به طرف سندروم آسپیراسیون رفتند.

از ۲۱۹ نوزاد با مایع آمنیوتیک آغشته به مکونیوم، ۳۰ مورد دچار تاکپنه یا اختلال تنفسی گذرا شدند که با اقدامات اولیه بر طرف شد؛ از بین این نوزادان، ۱۶ مورد آپگار پایین بدو تولد داشتند.

از بین موارد سندروم آسپیراسیون مکونیوم، مورد فوت دیده نشد؛ یک مورد خون‌ریزی ریه به دنبال سندروم آسپیراسیون مکونیوم شدید و یک نوزاد مبتلا دیسپلازی برونکوپلموزی مشاهده شد. متوسط روزهای بستری در بخش مراقبت‌های ویژه در این نوزادان ۱۳/۶ روز بود. ۴ نوزاد (۳۳ درصد) به علت اختلال تنفسی زیر ونتیلاتور رفتند و مدت متوسط ونتیلاتیون در این نوزادان حدود ۸ روز بود.

بحث

در مطالعات انجام شده‌ی قبلی، فاکتورهای خطر ایجاد کننده‌ی دیسترس تنفسی در نوزادان با مایع آمنیوتیک آغشته به مکونیوم شامل آپگار پایین بدو تولد، افت ضربان قلب جنینی، مایع آمنیوتیک آغشته به مکونیوم غلیظ، وجود مکونیوم زیر طناب‌های صوتی هنگام لوله گذاری، زایمان سزارین، الیگوهیدرآمنیوس و جنس مذکور ذکر شده است (۵).

در مطالعه‌ی فعلی، فراوانی نسبی مایع آمنیوتیک

ونتیلاسیون ۴-۵ روز گزارش شده بود. در مطالعه‌ی ما اگر چه نیاز به ونتیلاسیون مانند سایر مطالعات بود ولی زمان بستری و روزهای ونتیلاسیون در مطالعه‌ی ما بیشتر بود؛ میزان مورتالیتی این نوزادان حدود ۸/۳ درصد گزارش شده و ذکر گردیده است که با انجام ساکشن لارنگوسکپی بدو تولد میزان مرگ و میر حدود ۰/۵ درصد کاهش می‌یابد (۱۶). در مطالعه‌ی انجام گرفته در بیمارستان الغدیر هیچ مورد مرگ گزارش نشد.

در مجموع، ما در این مطالعه برخی از عوامل احتمالی مرتبط با مایع آمنیوتیک آغشته به مکونیوم را در نوزادان بررسی کردیم که بین بروز سندرم آسپیراسیون مکونیوم با آپگار پایین هنگام تولد و همچنین غلظت مکونیوم مایع آمنیوتیک رابطه‌ی معنی‌دار مشاهده شد. انجام مطالعات بیشتر، به خصوص مطالعات مداخله‌ای و آینده نگر جهت بررسی فاکتورهای خطر سندرم آسپیراسیون مکونیوم توصیه می‌شود.

تشکر و قدردانی

نویسنده‌گان مقاله از همکاری صمیمانه‌ی سرکار خانم شمس‌الدینی سرپرستار بخش NICU بیمارستان الغدیر در اجرای این طرح تحقیقاتی تقدیر و تشکر می‌نمایند. همچنین از زحمات سرکار خانم زهره طهماسبی و سرکار خانم مهناز جدیدکار در آماده سازی متن تشکر می‌شود.

References

1. Cleary GM, Wiswell TE. Meconium-stained amniotic fluid and the meconium aspiration syndrome. An update. *Pediatr Clin North Am* 1998; 45(3): 511-29.
2. Yamada T, Minakami H, Matsubara S, Yatsuda T, Kohmura Y, Sato I. Meconium-stained amniotic fluid exhibits chemotactic activity for polymorphonuclear leukocytes in vitro. *J Reprod Immunol* 2000; 46(1): 21-30.
3. De Beaufort AJ, Pelikan DM, Elferink JG, Berger HM. Effect of interleukin 8 in meconium on in-vitro neutrophil chemotaxis. *Lancet* 1998; 352(9122): 102-5.
4. Gelfand SL, Fanaroff JM, Walsh MC. Meconium stained fluid: approach to the mother and the baby. *Pediatr Clin North Am* 2004; 51(3): 655-67.
5. Fleischer A, Anyaegbunam A, Guidetti D, Randolph G, Merkatz IR. A persistent clinical problem: profile of the term infant with significant respiratory complications. *Obstet Gynecol* 1992; 79(2): 185-90.
6. Ghidini A, Spong CY. Severe meconium aspiration

لارنگوسکپی در نوزادان فعال توصیه نشده است. لیکن ذکر شده است که برخی نوزادان با مایع آمنیوتیک آغشته به مکونیوم و فعال در بدو تولد به طرف سندرم آسپیراسیون مکونیوم می‌روند (۹-۱۰).

در مطالعه‌ی حاضر ۲۰ درصد از موارد مایع آمنیوتیک آغشته به مکونیوم آپگار پایین بدو تولد داشتند. در سایر مطالعات هم شیوع آپگار پایین بدو تولد در این نوزادان حدود ۲۰-۳۰ درصد گزارش شده است (۱۱-۱۲).

در مطالعات قبلی، ۵۰ درصد علل دیسترس تنفسی به دنبال مایع آمنیوتیک آغشته به مکونیوم به علت آسپیراسیون مکونیوم و ۵۰ درصد بقیه به علل دیگری شامل تاکی‌پنهی گذرای نوزادی، سندرم غشای هیالن، عفونت استرپتوکوک گروه B، تاکی‌کاردی فوق بطنی و ... ذکر شده است (۱۳).

برای درمان بیماران مبتلا به MAS راهکارهای مختلفی ذکر شده است (۱۴-۱۵). در مطالعه‌ی ما ۳۳ درصد نوزادان با سندرم آسپیراسیون مکونیوم از ونتیلاسیون مکانیکی استفاده کرده بودند. متوسط ونتیلاسیون آنان ۸ روز و متوسط زمان بستری در بخش مراقبت‌های ویژه‌ی نوزادان (NICU)، ۶/۱۲ روز بود.

در مطالعات دیگر، ۲۵ تا ۶۰ درصد نوزادان با سندرم آسپیراسیون مکونیوم نیازمند ونتیلاسیون کمکی بودند و متوسط طول مدت بستری حدود ۸-۹ روز و متوسط

- syndrome is not caused by aspiration of meconium. Am J Obstet Gynecol 2001; 185(4): 931-8.
7. Yoder BA, Kirsch EA, Barth WH, Gordon M. Changing obstetric practices associated with decreasing incidence of meconium aspiration syndrome. Obstet Gynecol 2002; 99(5 Pt 1): 731-9.
 8. Claussen B, Cnattingius S, Axelsson O. Outcomes of post-term births: the role of fetal growth restriction and malformations. Obstet Gynecol 1999; 94(5 Pt 1): 758-62.
 9. Wong SF, Chow KM, Ho LC. The relative risk of 'fetal distress' in pregnancy associated with meconium-stained liquor at different gestation. J Obstet Gynaecol 2002; 22(6): 594-9.
 10. Wiswell TE, Bent RC. Meconium staining and the meconium aspiration syndrome. Unresolved issues. Pediatr Clin North Am 1993; 40(5): 955-81.
 11. Wiswell TE, Tuggle JM, Turner BS. Meconium aspiration syndrome: have we made a difference? Pediatrics 1990; 85(5): 715-21.
 12. Wiswell TE, Gannon CM, Jacob J, Goldsmith L, Szyld E, Weiss K, et al. Delivery room management of the apparently vigorous meconium-stained neonate: results of the multicenter, international collaborative trial. Pediatrics 2000; 105(1 Pt 1): 1-7.
 13. Acosta R, Oyachi N, Lee JJ, Lakshmanan J, Atkinson JB, Ross MG. Mechanisms of meconium passage: cholinergic stimulation of electromechanical coordination in the fetal colon. J Soc Gynecol Investig 2005; 12(3): 169-73.
 14. Roberton NR. The management of meconium aspiration syndrome. Turk J Pediatr 1991; 33(2): 65-78.
 15. Graves ED, Loe WA, Redmond CR, Falterman KW, Arensman RM. Extracorporeal membrane oxygenation as treatment of severe meconium aspiration syndrome. South Med J 1989; 82(6): 696-8.
 16. Matthews TG, Warshaw JB. Relevance of the gestational age distribution of meconium passage in utero. Pediatrics 1979; 64(1): 30-1.

The Frequency of Meconium Staining Amniotic Fluid, Meconium Aspiration Syndrome and Associated Factors in Newborns in Alghadir Hospital

Mohsen Naseri MD¹, Farzaneh Jahangir zadeh MD², Kambiz Sotoodeh MD³,
Mitra Azar shahin MD⁴, Payman Salamati MD⁵

Abstract

Background: Approximately 15% of all live births are complicated by meconium-stained amniotic fluid. Fortunately, only 5% of neonate born through meconium staining amniotic fluid (MSAF) develop meconium aspiration syndrome (MAS). This study was designed to assess the frequency of meconium staining amniotic fluid, meconium aspiration syndrome and their associated factors.

Methods: this cross-sectional study performed during 2004-2005 in Alghadir hospital, which is a charity hospital located in the east part of Tehran with a large number of deliveries annually and also a highly equipped neonatal ICU. All live births newborns in these 2 years included in the study and newborns with MSAF and MAS were evaluated more.

Findings: There were 6355 live births in the hospital in this period. Two hundreds and nineteen (3.4%) of them had MSAF and MAS developed in only 12 newborns (0.002 of total births and 5% of MSAF). In MAS group, 7 neonates (58.3%) had low APGAR score (< 8) ($P = 0.001$) and also, 10 of them (83.3%) had thick meconium ($P = 0.017$); but there were no relation between MAS and type of delivery, gestational age and birth weight ($P > 0.05$).

Conclusion: There are meaningful relationships between MAS with low APGAR and thick meconium.

Keywords: Amniotic fluid, Apgar score, Meconium, Meconium aspiration syndrome.

¹ Assistant Professor, Department of Pediatrics, School of Medicine, Tehran University of Medical Sciences, Tehran, Iran.

² Pediatrician, Bahrami Children Hospital, Tehran University of Medical Sciences, Tehran, Iran.

³ Resident, Department of Pathology, School of Medicine, Iran University of Medical Sciences, Tehran, Iran.

⁴ Assistant Professor, Department of Anesthesiology, School of Medicine, Tehran University of Medical Sciences, Tehran, Iran.

⁵ Associate Professor, Sina Trauma and Surgery Research Center, Tehran University of Medical Sciences, Tehran, Iran.

Corresponding Author: Payman Salamati, Email: psalamati@tums.ac.ir